

Lode Vermeersch:

16 maart 2024

Lode is docent aan de HIVA-KULeuven. Daar heeft hij verschillende onderzoeken gedaan rondom kunst en cultuur educatie.

Ondertussen had ik mijn onderzoeksonderwerp veranderd. Het ging niet meer over doelloosheid maar over serendipiteit.

Lode had al snel door waar ik met mijn hoofd zat en we hadden een gesprek over waarom doelloosheid makkelijker lijkt te zijn in de onderbouw dan in de bovenbouw. We waren het erover eens dat het bij kleuters makkelijker is om te vinden. **Naarmate kinderen groter worden, wordt het lesschema strakker geformatteerd.**

Lode had een mooie uitspraak. **‘Er moet een beetje speling in het systeem zijn, ruimte tussen de radartjes. Om een machine echt goed te laten lopen, moet die ruimte er zijn’.** Het lijkt zo de schuld van het systeem als er geen ruimte is. Maar we zijn zelf het systeem. Dat zette me wel aan het nadenken.

Lode haalde meteen Bob Ross aan, met zijn **‘happy accidents’**. Hij vertelde ook dat als je kijkt naar de traditie van het onderwijs er best veel theorie over te vinden is. Het heet dan alleen anders. Hij raadde me aan om op zoek te gaan naar **incidenteel of ontdekkend leren**.

Hij was enthousiast over het onderwerp. Als een kind zelf iets ontdekt, dan leren ze het veel beter. Kritiek die daarop komt is dat de kinderen niet alles zelf kunnen ontdekken. Een kind is als een boom, die groeit zelf en jij moet voor het water zorgen. Maar de critici zeggen, je moet de boom prikkelen om het te laten groeien. Op het plein komen de kinderen geen zoogdieren tegen, dus hoe leren ze dan over zoogdieren?

Ook hebben we het een tijd gehad over **flexibiliteit, je moet kunnen switchen in je lesschema en keuzes kunnen maken. Wanneer grijp je iets aan en wanneer niet?**

Hij raadde me aan om bij hedendaagse kunstenaars te kijken, die brengen onverwachte dingen bij elkaar. En volgens Lode was het ook zeker mogelijk om dit bij kleuters te doen.

Hij daagde me uit om eens het tegenovergestelde te gaan doen, zodat een situatie onverwachts wordt. Teken eens een zon op de grond in plaats van in de lucht. Toeval komt niet altijd vanzelf aanwaaien.

Wat neem ik mee uit het gesprek?

Ik voelde me heel erg begrepen na dit gesprek. Lode snapte goed waar ik het over had. De uitspraak over speling in het systeem zette me wel aan het nadenken. Wij zijn als mensen zelf het systeem. Dat betekent dus ook dat we daar zelf verandering in aan kunnen brengen.

Ook het belang van flexibiliteit en durven switchen in je lesschema hebben we lang over gesproken. Er is niet een tip die ik uit dat stukje van het gesprek mee kan nemen, maar het was heel fijn om te sparren met iemand die helemaal begreep waar ik het over had en waar ik met mijn hoofd mee bezig was.

Lode heeft me uitgedaagd en dat wil ik graag mee nemen in mijn onderzoek. Ik ga denk ik geen zon op de grond tekenen, maar ik voelde hier meer de opdracht om uit mijn comfortzone te stappen en dingen te durven doen in mijn klas. Ook ga ik op zoek naar literatuur over incidenteel en ontdekkend leren.